

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Ralph Pethke 15. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 5. märtsi 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-169/17: Ralph Pethke versus EUIPO

(kohtuasi C-382/19 P)

(2019/C 337/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Ralph Pethke (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 5. märtsi 2019. aasta otsus kohtuasjas T-169/17;
- tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) tegevdirektori otsus PERS-AFFECT-16-134 palgaastme alandamise kohta ja mõista välja hüvitis palgaastme õigusvastase alandamisega tekitatud varalise ja mittevaralise kahju eest;
- teise võimalusena tühistada nimetatud kohtuotsus ja saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu otsuse peale, millega jäeti rahuldamata apellandi hagi Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) tegevdirektori otsuse PERS-AFFECT-16-134 peale teisele ametikohale üleviimise kohta.

Apellant esitab apellatsioonkaebuse põhjendamiseks kolm järgmist väidet:

1. Personalieeskirjade ⁽¹⁾ artikli 7 ja Euroopa Kohtu põhikirja artikli 36 rikkumine

Apellant väidab, et Üldkohus kohaldas personalieeskirjade artiklit 7 ebaõigesti. Osakonnajuhataja ametikohalt administraatori ametikohale üleviimise puhul ei ole tegemist mitte seadusliku teisele ametikohale üleviimise, vaid palgaastme õigusvastase alandamisega. Personalieeskirjade 2014. aasta muudatuse tagajärjel said osakonnajuhtajad parema võimaluse saada edutatud palgaastmest AD 12 ülespoole. Ametisse nimetav asutus ei tohi seda teoreetilist õigust ühepoolset, ilma nõuetekohase hindamis- või distsiplinaarmenetlusest ära võtta. Alates 2014. aastast ei ole personalieeskirjade põhjal võimalik leida, et osakonnajuhataja ametikoht ja harilik, ilma edutamisevõimaluseta administraatori ametikoht on võrdsed.

Lisaks viitas Üldkohus personalieeskirjade artikli 7 alusel toimuva teisele ametikohale üleviimist käsitlevale kohtupraktikale, kui tegi sellest valed järeldused.

Lõpuks rikkus Üldkohus õigusnormi ja menetlusnormi, käsitledes ainult osaliselt teist väidet, mille kohaselt hageja palgaastet alandati 10. oktoobril 2016 õigusvastaselt ja jäeti ta samal ajal teisele ametikohale määramata, nii et teisele ametikohale määramine otsustati alles 17. oktoobril 2016. Seetõttu ei ole tegemist teisele ametikohale üleviimisega personalieeskirjade artikli 7 tähenduses (kohtuotsuse punktid 49–106).

2. Faktiliste asjaolude moonutamine

Üldkohus lähtus vaidlustatud kohtuotsuses faktilistest asjaoludest, mis ei tulene talle esitatud toimikust, ja muudest asjaoludest kui need, mis nähtuvad menetlusedokumentidest.

Ühtlasi ei ole Üldkohus käesoleval juhul tõendeid silmnähtavalt hinnanud. Tõendite hindamisel oleks Üldkohus pidanud hindama kostja väidete usutavust.

Peale selle jätab hinnang, mille Üldkohus andis apellandi toimingutele seoses tema kohustusega õigusvastastest meetmetest teada, personalieeskirjade artikli 21a lõike 1 ja artikli 22a ilma mis tahes kasulikust mõjust.

3. Hooldisemiskohustuse rikkumist, psühholoogilist ahistamist ja personalieeskirjade artikli 36 rikkumist käsitleva väite ebaõige hindamine

Üldkohus lükkas kehtivat õigust rikkudes tagasi väite, mis puudutas seda, et tegevdirectori poolt 10. oktoobri 2016 ja 17. oktoobri 2016 vahel võetud meetmete puhul on tegemist psühholoogilise ahistamisega. Hooldisemiskohustuse rikkumine ja psühholoogiline ahistamine on 10. oktoobri 2016 ja 17. oktoobri 2016 vahel tehtud palgaastme alandamise ja teisele ametikohale üleviimise otsustega lahutamatult seotud. Vastupidi Üldkohtu seisukohale ei eelda psühholoogiline ahistamine personalieeskirjade artikli 12 lõike 3 kohaselt „eriilmeliste käitumisviiside“ esinemist. Peale selle ei teinud Üldkohus otsust hooldisemiskohustuse rikkumise kohta, mis tuleneb apellandi tööalaste saavutuste olematuks tegemisest tema teisele ametikohale üleviimisel.

(¹) Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjad on sätestatud nõukogu 29. veebruari 1968. aasta määruses (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjad ja muude teenistujate teenistustingimused ning komisjoni ametnike suhtes ajutiselt kohaldatavad erimeetmed (ametnike personalieeskirjad) (EÜT 1968, L 56, lk 1, ELT eriväljaanne 01/02, lk 5), mida on muudetud Euroopa parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2013. aasta määrusega (EL, Euratom) nr 1023/2013 (ELT 2013, L 287, lk 15).

Stephan Fleigi 12. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 2. aprilli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-492/17: Stephan Fleig versus Euroopa välisteenistus

(kohtuasi C-446/19 P)

(2019/C 337/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Stephan Fleig (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Teine menetlusosaline: Euroopa välisteenistus

Apellandi nõuded

— tühistada täielikult Euroopa Liidu Üldkohtu (teine koda) 2. aprilli 2019. aasta otsus kohtuasjas T-492/17;